

Den asfalterede vej er endnu ikke nået øen rundt.

...Fortsat fra side 15

kymret for øens fremtid. Der bygges og bygges, fortalte han. Faktisk på begge sider af resorten. På den ene side fem villaer, og på den anden er Evason-kæden i færd med at opføre 50 hytter på klippen for enden af stranden, et »Hideaway« i Six Sences regi.

Også andre steder på øen er der byggeaktiviteter. Siden øen for tre år siden fik elektricitet, og siden vejforholdene blev forbedret, så der nu er betonvej næsten hele øen rundt, er udviklingen gået meget stærkt, og Gavin Pereira frygtede, at freden, roen og charmen vil forsvinde. At turismen vil vælte ind over øen og træde livet og de værdier, der ellers hersker på den muslimske ø, under føde. Der har endda været rygter om, at barer med »damer«, sådan som de ses på Phuket, er på vej.

»Og hvad med naturen? Den vil lide ubodelig skade, og arter vil forsvinde,« mente han og talte begejstret om fuglelivet, om Kingfisher og Horn Bills, om den halvanden meter lange Lizzard, der holdt til ved hans villa, om de mange insekter, de sjove grønne fluer og de fantastiske ildfluer.

»Mon det vil gå så galt?« spurgte jeg forsigtigt. Øens manglende strande er formentlig i den sammenhæng dens fordel. Herfra må man sejle ud til en af de små kalkstensøer for at finde bounty-land. Det tiltrækker ikke »masseturisme«.

Men direktøren var ikke positiv.

Dagen efter tog jeg på ø-rundtur i tuk-tuk med en chauffør, som kun talte thai, og hans to små børnebørn som ivrige »guider«. Med sig havde de et hjemmetegnet kort, hvor alle »seværdighederne« såsom skole, hospital, rismarker, gummiplantager og mangroven på vestkysten var indtegnet og »oversat« til engelsk, så jeg kunne følge med.

Der er meget, meget langt mellem turisterne på Koh Yao Noi.

VED THA KHAO PIER, hvor bådene til Krabi går, var der ganske vist opstået to små souvenir-industrier. Et sted håndmales batik-saronger, og et andet sted fabrikeres skåle, øser og udskårne figurer til nøgleringe af kokoskaller. Og inde i selve Koh Yao by havde et par forretningerne også fået turist-agtige ting som T-shirt og bomuldsgevandter i sortimentet.

Men min tuk-tuk chauffør kørte til ungerens glæde direkte til den allerstørste seværdighed. Den ny 7-Eleven med aircondition!!

Jeg hoppede nu den isnende fornøjelse over og kikkede i stedet på de almindelige forretninger, boderne med bunker af friskhøstede ananas, med friskstegte kyllingespyd placeret under dinglede kopi-CDer i snor, som effektive flueforskrækkere, med krydderier og grønsager, plasticsko og andre herligheder.

Imens gav bedstefar ikke is men bægre med varme nudler, som børnene med nydelse labbede i sig, mens vi fortsatte rundturen. På vejen mødte vi den omkringkørende fiskesælger. Der blev handlet et par poser fisk, og ruten blev lagt om, så de lige kunne blive afleveret hjemme, inden vi kørte videre med til Sukha Pier. Her »fangede« vi krabber – hestekrabber og blå svømmekrabber – i et stort bassin, og udpegede både dem og den halvanden meter lange barracuda, der lå på is, på en plakat, der hang på væggen.

På nogle timer var det hele oplevet, og i mine øjne virker Koh Yao Noi fortsat, som det hele må have været engang. Og selv siger øboerne da også, at meget lidt er ændret i de sidste 20 år. Men sådan siger de måske ikke så længe.

Ovenfor: Der er ingen facade-væg i hytterne, men man kan rulle stråmætter ned som »ydermur«. Nedenfor: Der er anlagt smukke vandbassiner omkring reception-, bar- og restaurantbygningen.

